Ч. 116. Субота 26 мая (8 червня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтовоЇ

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З делеґаций. — Закон о будові водних доріг в палаті панів. — Війна в полудневій Африці.)

На передвчерашнім засіданю делеґациї закінчено дискусию над військовим ординарією і екстраординарією. Ухвалено одно і друге разом з резолюцією дра Помера, взиваючою правительство, аби найпізнійше до року предложило проєкт нової військової процедури карної. З черги приступлено до дискусиї над етатом міністерства заграничних справ. Д. Кафтан висказує великий жаль, що ні одна з держав, котрі брали участь в гаґскій конференциї, не потрафила недопустити і закінчити полудново-африканьску війну. Бесідник жалує дальше, що дуже радістні відносини Австро-Угорщини до Росиї не розширено і непоглублено, і питає, як має ся річ з австрийско-российским порозумінєм. Упімненє міністра Голуховского під адресою болгарского правительства з причини аґітациї македоньского комітету, було хиблене. Міністер повинен був звернути своє упімненє під адресою Царгорода, бо сей комітет завдячує свій вплив виключно лихій турецкій адміністрациї в Македониї. Чинна практична політика Німеччини визискує тридержавний союз до скріпленя своєї сили на суші і на мори і розширеня кольоніяльних посілостий. Австро-Угорщина вдоволює ся тимчасом пасивною політикою, котра не дає ніякого поперття заграничній торговли. Чехи однак не суть знов противниками тридержавного союза, противно, їх бажанєм є стале удержанє сусідских відносин з Німеччиною і Италією, але на се цілком не є потрібний політичний аліянс, з котрого Австрия не має ніякої користи. Д. Козловский розводив ся над заходами Поляків в цїли скріпленя держави під взглядом стратеґічним, дипльоматичним, політичним і культурним на вні і забезпеченя внутрішного ладу. Тридержавний союз причиняє ся до осягненя сеї цїли і тому Поляки суть єго прихильниками. Мимо того Поляки не можуть згодити ся на пануючу тепер в Німеччині політику виганянь. Бесідник заявив, що Поляки будуть голосувати за ухваленєм найповнїйшого довіря для міністра і за висказанєм єму найгорячійшого призпаня. Д. Вольф твердить, що дуалізм в нинїшній формі є монструальний і для Австриї дуже некористний. Всенїмцї домагають ся персональної униї і лише дуже тупі політики можуть добачувати небезпеченьство в тім, що Всенїмцї домагають ся тіснійшої злуки всїх Німців в середній Европі. Бесідник обжаловує Австро-Угорщину о нарушенє неутральности супротив Бурів, називає Анґлійців народом рабівників. Розвязанє проблемів на балканьскім півострові можливе тілько через поділ области інтересів між Австро-Угорщину і Росию. Утворенє великосербскої держави довершить ся або під патронатом Росиї, що було би для нас нещастєм, або під патронатом Австро-Угорщини, що могло би помирити Всенїмців з австрийскою ідеєю державною. Всенїмцї бажаючи удержати тридержавний союз яко непохитну підвалину европейского мира, репрезентують лише австро-угорскі інтереси як ті, що виступають против тридержавного союза. Д. Івчевич обговорював економічні відносини до Италїї і заявив, що відновленє клявзулї відносячої ся до цла від вина, може стати ся руїною для Дальмациї і кількох инших коронних країв. — На тім паради перервано і відложено па пятницю.

Справозданє окремої комісиї палати панів до нарад над предложенєм каналовим, признає заслуги теперішного правительства за то, що в полученю з інвестицийним предложенєм показало поважне змаганє до сотворення услівий до дальшого економічного розвитку держави. Справозданє підносить, що поважнійші закиди против закона роблять лиш ті круги рільників, котрі уважають нові водні дороги лише за средства комунікациї, що мають сотворити нову конкуренцию чужих сирих продуктів. Однако водні дороги дають рільникам о богато дешевші средства перевозу, підпирають переведенє всяких накладів до наводненя, причинять ся до використаня сили водної і до більшої консумциї. Будова водних доріг в Австриї вже від давна конечна, коли Австрия не хоче остати поза иншими державами. Справозданє кладе притиск на потребу реґуляциї рік і заохочує до як найскоршого вибудованя каналів. Що-до порядку робіт то комісия заявила баданє аби насамперед будовано канал Дунай—Одра, а відтак полученє того каналу з Галичиною і Чехією. Вкінци поручала комісия цілий закон до принятя палаті панів.

9)

НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

(З анґлійского.)

(Дальше.)

Обі женщини в каюті дивили ся за лодкою, але не могли єї побачити, виділи лиш вільно звисаючі шнури у воздусї. Міс Брюстер скочила на софу і звідтам відсунула з великим трудом тяжку засуву від вікна, отворила єго і крикнула на весь голос: Ратуйте! Хоче мене убити!

Едита Льонґворт дивила ся на то, що Міс Брюстер робить, але анї не рушила ся; коли тепер зробило ся тихо, можна було виразно чути правильний шум від весел а з покладу корабля, котрий все ще не рушав ся, роздало ся знову веселе „гурра!" Едита Льонґворт станула на пальцї і глядїла понад головою Міс Брюстер за лодкою; нараз побачила єї вже досить далеко від корабля, як єї підняла в гору филя — за хвильку щезла їїз очий.

— Тепер Міс Брюстер — відозвала ся молода Анґлїйка, — можете вже собі вийти із своєї кабіни.

Глава десята.

Коли Міс Льонґворт вийшла, дістала Дженнї Брюстер короткого нападу злости, але що она мала здоровий розум, то він борзо проминув. Тепер не могло ся їй помістити в голові, чому она не набила своєї противницї і жалувала, що того не зробила. Але хоч і як велика злість брала єї на Едиту Льонґворт, то все таки мала она на стілько розуму, що сама собі приписувала вину своєї неудачі. Колиб єї не було скортїло написати свому шефови цікаву звістку о пригоді „Кальоріка", що мала укріпити єї славу яко найметкійшої і найздібнїйшої журналїстки в Ню-Йорку, то могла би була вислати бодай ту, так важну телеґраму, замість щоби они тепер обі сидїли в єї кишени. Прозивала себе за то словами, яких звичайно не можна почути з уст „доньки міліонера", а при тім взяла єї велика охота пімстити ся на „безличній Анґлійці". Єї взяла охота пїти на поклад, і там перед всїма пасажирами наганьбити дївчину. Хотїла викликати загальний скандал, і була певна того, що їй удасть ся наганьбити Едиту Льонґворт, кілько лиш хоче. Убрала ся в капелюх і вийшла на поклад. Як розлючена львиця бігала она то сюди, то туди, шукаючи своєї жертви, але не могла єї нїгде знайти, а то ще більше лютило єї. Боялась, що коли єї промине злість, то не зможе так пімстити ся, як би хотїла. Коли так ходила по покладї, стрітила Флємінґа і Кенйона, котрі разом ходили. Перший з них лише що перед хвилею причепив ся був до самотно ходячого Кенйона, і поклепавши єго здорово по плечи, запросив „на чарку". — Бо я — сказав він — не мав доси тої приятности, щоби Вам чим небудь служити, а хочу з кождом на кораблі щось випити, особливо тепер, коли треба якось забивати час, заким лодка назад верне.

— Я Вам дуже вдячний за Вашу щирість — відповів Кенйон холодно — але я не пю нічого.

— Як то? Ви взагалї не пєте? Навіть і пива нї?

— Навіть і пива.

— Ну, чи чув хто таке! А я гадав, що кождий Анґлієць пє пиво.

— От видите, що знайшов ся бодай один, котрий не пє.

— Ну, ну, нічого не вадить, я не хотів Вас обидити. Але шкода! Позбуваєте ся тим богато розривки.

— Тай богато болю голови.

— О, без того може обійти ся. Я маю дуже добру рецепту на біль голови; бо то, видите, фільософія болю голови єсть слїдуюча.— При сих словах взяв він Кенйона дружно попід руку і став з ним так балакати, що могло би було здавати ся, як би они оба були дуже великими приятелями, а Кенйона то ще тим більше гнївало.

Мій спосіб против болю голови єсть зовсїм певний а притім ще й дуже простий. Чоловік має лиш тогди біль голови, коли тверезий. Отже то так ясно як на долони: Не бути нїколи тверезим. Я так роблю і мене голова нїколи не болить. Коли би всї люди, що пють, так робили як я, то їм би то скорше виходило на здоровлє. Знаєте, що у мене на думцї?

— А як же тогди мозок виглядає?

— О, мозкови з тим дуже добре. Добра

В полудневій Африці проявляють Бури в послідних днях знов більшу рухливість. Особливо в Трансвали в околицях Преториї і Иоганнесбурґа та в Капляндї непокоять они Анґлїйцїв і борють ся з ними з успіхом. Положенє Анґлїйцїв в теперішний хвили дуже тяжке.

Новинки.

Львів дня 7 го червня 1901.

— **Перемиский епископ Преосьв. Конст. Чехович** перевів в послидних днях мая с. р. візитацию парохій: Баниця, Воля Мигова, Щербанівка, Жубраче, Солинка, Зубеньско, Лунків, Манів, Ославиця, Радошицї, Смільник і Вислік нижний. В декотрих з тих парохій приходилось епископови переїзджати вертепистими дорогами, а нераз перейти і пішки. В декотрих парохіях звиджував владика школи, іспитуючи діти з релїґії. В Туриньску зайшов до сільскої крамниці, похвалив крамаря і вручив єму 6 корон, щоби порозумівшись з тамошним сьвященником, розділив тую суму межи бідних. Всім настоятелям парохій роздає епископ свої фотоґрафії і образки сьв. Кирила і Методия, і парохіянам малї образки і медалики.

— **Відозва.** Видїл філїї „Руского тов. педаґоґічного" в Коломиї, взявши під розвагу конечну потребу основаня руского жіночого інституту в Коломиї, де крім женьскої видїлової школи заносить ся на отворенє вже в недалекій будучности женьскої учительскої семинариї, постановив з днем 1 вересня 1901 отворити такийже институт під своєю управою. Сей намір буде переведений в дїло, наколи до дня 20 лат. червня зголосить ся відповідне число родичів і опікунів письменно або устно до виділу філїї, на імя голови виділу проф. Остапа Макарушки. Близші условя подасть ся кождій інтересовній особі в окремім листі. — Коломия дня 5 червня 1901. За Видїл філїї — *Остап Макарушка.*

— **Загальні збори руского товариства педаґоґічного** відбудуть ся, як було вже донесено, в суботу дня 29-го с. м. о годинї 3-ій по полудни в помiщеню рускої ґімназиї у Львові з таким дневним порядком: Відкритє зборів головою товариства, справозданє секретаря, референта філїй, касове і видавництв товариства, з руху книжок, контрольної комісиї, вибір виділу і контрольної комісиї та внесеня членів. — Видїл просить своїх відпоручників по повітах, аби зволили по можности прибути на збори, щоби можна обговорити справи дотичних повітів.

— **Реформа ґімназий в Росиї.** Головні засади проектованої реформи суть такі: Утворений буде лише один тип школи середної. Програма наукова повинна бути однакова так для державних заведень наукових як і для приватних, користаючих із запомоги державної. Приватні заведеня наукові, що не побирають ніяких запомог, можуть вести виклади після иншого пляну шкільного. Курс шкіл середних буде семилїтний. Язики латиньский і анґлїйский мають бути надобовязковими предметами науки. Язик грецкий буде викладаний лише в пятьох ґімназиях, а то в Петербурзї, Москві, Киеві, Варшаві і Дорпатї, а наука латиньского язика має почияати ся аж від четвертої кляси. Опісля намірено завести нові предмети: кравзнавство, законознавство і природознавство. Наука двох перших предметів єсть лише для тих обовязковою, котрі відказались науки латиньского язика. Природознавство має бути обовязковою наукою для всїх середних заведень наукових, ученики будуть могли вступати без іспитів на видїл фізично-математичний. На видїл правничий і лїкарский будуть принимані лише ті, що побирали науку язика латиньского, а на фільольоґічний лише ті, що в ґімназиях учили ся обох язиків старинних. Ученики, що не учились в ґімназиї жадного з тих язиків, можуть вступати на видїл правничий, лїкарский або фільольоґічний, аж коли здадуть іспит з вимаганих язиків старинних. Програми нисших кляс ріжних середних заведень наукових промислових будуть так уложені, щоби ученики могли переходити з одного заведеня до другого. Пільги в службі войсковій сполучені з укінченем середного заведеня наукового, порішено розширити. Отсї головні засади проектованої реформи будуть незабаром розсліджувані окремою комісиєю в міністерстві просьвіти.

— **Грім** ударив в понедїлок дня 3-го с. м. в стайню на рускім приходстві в Залїщах нових, убив нарібка Ник. Венгренюка, а хотяй повидирав гонти на даху, розломив стови і двері, не запалив нїчого анї не убив худоби.

— **Огнї.** В Ушни, золочівского повіта, згоріло дня 4-го с. м. 8 загород селяньских. Завдяки робітникам з сусїдної фабрики, що прибули зі сикавкою, удало ся огонь зльокалїзувати. — В Малковичах, перемиского повіта, згоріло в недїлю десять загород селяньских. Шкода необезпечена.

— **Пожар.** Дня 31-го мая с. р. около півночи згорів млин Осиї Ватенберґа в Крехівцях під Станиславовом. Обезпечена шкода виносить 80.000 корон. Єсть підозрінє, що огонь підложив сам властитель, аби забрати асекурацийну належитість. Справу віддано до суду.

— **В Ілинцях,** снятиньского повіта, як нам звідтам пише п. Михайло Вакалюк, розвязала ся в сїм роцї заснована там ще 1890 р. читальня „Просьвіти".

— **Чудом уратована.** З поїзду, що йшов зі Львова до Кракова вечірною порою, випала коло 10-ої години 7-лїтна дївчина недалеко зелїзничого моста на Вислї. На щастє крім легкого скалїченя не потерпіла нїякої ушкоди. Дитину віддано до шпиталю.

— **Незвичайний вибух** лучив ся недавно на пароходї „Лявріне" на рiцї Міссісіпі. В наслідок вибуху газолїни на пароходї повстав огонь, що скоро розширяв ся. В магазинї находило ся 21 сотнарів динаміту, а огонь лизав вже стїни магазину. Корабельна залога з виїмком двох людий спасла житє, бо скочила чим скорше до води. По хвили роздав ся страшний гук і корабель вилетів у воздух, потороще́ний на дрібні кусні.

— **Морд в Хшанові.** Еразм Палка, 19-лїтний помічник масарский, відсидїв недавно ка-

---

горівка заострює ум так, що аж дивно, ану, спробуйте, хочете? Я Вам скажу зробити паленої з вином; кажу Вам, чоловіче, нема лїпшого напитку як палена, а той кельнер тутки, коли я прийшов на корабель, немав і поняти о тім, як робить ся така горівка — я єго навчив, і він тепер робить майже так само добре як і я сам. Доробить ся маєтку на тій тайнї, бо Американцї дуже на то уважають, щоби така горівка була як слїд зроблена. В цїлій Анґлїї нема анї одного, котрий умів би добре таку горівку зробити, хиба лиш може дехто на пароходах. Ну, поволи я їх повиучую, таже я вже їздив шість разів туди і назад.

Джон Кенйон думав як-раз над тим в души, як би позбути ся того добродушного причепи, коли побачив, що просто до него іде панна Брюстер. Єму аж лячно стало, коли побачив в єї очах вираз великої ненависти і гадав, що она хоче поговорити з єго земляком. Але помилив ся. Міс Брюстер з затисненими кулаками станула перед Кенйоном і відозвала ся до него піднесеним голосом:

— Ну, Джоне Кенйон, щож Ви на то, що зробили?

— Як то, що зробив? — спитав молодий мужчина дуже здивований.

— Ви знаєте дуже добре, що я кажу. Файний з Вас панок, то мушу Вам сказати! Самі не маєте відваги, щоби не дати менї вислати телеґрами, то посилаєте менї на карк свою честну товаришку!

Для Джона Кенйона була то велика несподїванка і кождий при спокійній розвазї був би пізнав по єго очах, що він тут зовсїм невиноватий; але хоч тота гадка прийшла може була й паннї Брюстер до голови, то она була може занадто подразнена, як щоби була справедливою для свого мнимого противника. Але заким ще могла щось сказати, відозвав ся Флемінґ до неї:

— Пс, пс, моя дитинко, не так голосно. Чей же не схочете звернути увагу всїх на себе? Не треба робити скандалу тут на кораблї!

— Скандал! — відозвалась дївчина обурена, — ще й який зараз буде. Я того й хочу, щоби звернути загальну увагу! Щоби викрити підлоту того чоловіка, котрий ось говорить з Вами. То він всего того наробив; він то видумав, бо она би нїколи не була так хитрою, а що він сам не мав відваги то зробити, то она підняла ся того.

— Ну, ну, — відозвав ся Флемінґ знову — не знаю, що він там такого зробив, але хоч би то й зробив, що Ви єму закидаєте, то таки то не яло ся публично тут о тім говорити. Хибаж не видите, як всї сюди дивлять ся і слухають? Ви за надто роздразнені, люба дитинко, щоби могли о тім поважно поговорити; найлїпше підіть на долину до своєї кабіни.

— А Ви будьте ласкаві і стуліть рот! — відозвала ся звертаючись тепер розлючена до него. — Пильнуйте себе а до мене не мішайте ся! Ви чей то вже повинні знати, що я умію сама давати собі раду.

— Так, так, моя дитинко, — відповів Флемінґ успокоюючо — я то знаю; шкода що не можу попросити Вас обоє піти зі мною на чарку і при тім полагодити свою справу. То одинокий найлїпший спосіб, але не ставити ся тут і верещати. Я певний того, що все само з себе залагодить ся, скоро спокійно поговорите з Джоном.

— Ви не знаєте, що говорите — відповіла єму молода дама. — Хибаж Ви знаєте, що я мала вислати важну депешу до „Арґуса" і що приятелька отсего чоловіка, без сумнїву за єго намовою, не пустила мене доти з моєї кабіни, аж відплила лодка, так, що я вже не могла вислати депеші? Тої підлоти Ви не знаєте а говорите, щоби я була тихо.

Кенйон аж лекше відотхнув, а єго здивований нїчим незмінений погляд переконав журналїстку о єго невинности лїпше як би які небудь протести.

— А хтож то Вас не пустив? — спитав Флемінґ.

— А Вам що до того? — відрубала коротко Міс Брюстер.

— Будьте певні — відозвав ся наконець Кенйон — що я о тім всїм аж від Вас довідав ся; але все-таки не можу сказати, щоби менї того жаль було.

То долило оливи до огню і Міс Брюстер хотїла як-раз дати знову волю свому язикови, коли Кенйон нараз не кажучи анї слова, обернув ся і пішов, лишаючи єї з Флемінґом. Коли молода дама то побачила, пішла й собі і так сердега Флемінґ остав ся нараз сам один, так, що не мав иншої ради, як лиш шукати когось иншого, щоби єго запросити на скляночку.

Міс Брюстер пішла до кабіни капітана і запукала до дверий. На слово „Просимо" увійшла она до середини і застала там капітана коло стола, на котрім були розложені всілякі карти; він роздивляв ся по них зажуреними і занепокоєними очима, а то повинно було остерегти єї, що тепер невідповідна пора приходити до него з особистими справами.

— Щож скажете? — спитав капітан коротко.

— Приходжу до Вас, капітане, — стала она говорити, — щоби зажадати укараня за нечуваний вчинок, який став ся на Вашім кораблї.

— Щож то за такий нечуваний вчинок? — спитав капітан.

— Я дописувателька „Ню-Йоркского Арґуса" і мала вислати до сеї ґазети важні депеші...

— Ах — перебив їй капітан з зацікавленьем — депеші о тім, де знаходить ся наш корабель?

— Одна о тім, а друга нї.

— Ну, я сподїваю ся, що Ви не переборщили в своїм описї нашого положеня.

— Я взагалї не подала нїякого опису, просто з тої причини, що менї не дали вислати телеґрами.

— Дійстно? — сказав капітан і єго зажурені черти лиця розвеселили ся, хоч він

ру 5-місячної вязницї за покалїченє ножем свого товариша Балїша. Вернувши з арешту, задумав пімстити ся на родинї Балїша, котра при розправі некористно для него сьвідчила; кілька разів відгрожував ся їм та сими днями явив ся перед хатою Балїша з великим кухонним ножем і грозив домівникам смертию, коли хто покаже ся з хати. Повідомлена о тім полиция міска відмовила інтервенциї, бо, як заявив інспектор міский, Палка доси нїкого ще не убив. По полуднп, коли старий Балїш з жінкою зайшли до міста, прискочив до них в ринку Палка і найперше всадив Балїшеви ніж в сторону серця так сильно і глубоко, що обіруч єго витягав. Опісля пхнув жінку ножем у груди: а коли она почала утїкати, дїгнав єї і вбив їй ніж в шию, пробиваючи долоню, котрою заслапялась. Старий Балїш погиб на місци, а єго жінка мучилась ще кілька хвиль. Чотири полициянти і богато народу придивляло ся тїй сценї, а нїхто не відважив ся здержати убийства. По всїм явилась жандармерия, арештувала Палку і відставила до краківского карного суду.

— **Смерть під колесами поїзду.** З Станиславова доносять: Дня 5 с. м. о годинї $1^1/_2$ по полудни переїхав на смерть особовий поїзд ч. 312, що ішов з Черновець до Станиславова на шляху між Хриплипом а Станиславовом зарібницю Марию Дідик. Нещастна хотїла перейти півперек шин, коли надлетів поїзд і убив єї. Заряджено слїдство.

— **Помер** о. Сильвестер Ленкий, парох Жукова, бережаньского деканата, скоропостижно на удар серця, дня 5-го с. м. в 56-ім роцї житя, а 30-ім сьвященьства.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Берлин 7 червня. До Бюра Вольфа телеґрафують з Тієнтсіну, що гр. Вальдерзе відплив дня 4 с. м. на корабли „Герта" з Таку до Европи.

Льондон 7 червня. Бури під командою Круйцінґера заняли місто Джелстави в Каплянді.

Пекін 7 червня. В т. зв. забороненім містї вибух грізний пожар і знищив богато будинків, між ними архів і бібліотеку цїсарску.

Льондон 7 червня. Standard доносить з Шанґаю: Росияни устроїли в Манджуриї чотири адмінїстрацийні точки, а іменно в містах: Кирин, Мукден, Кінчу і Харбин. На чолї кождої власти стоїть російский ґенерал. Населенє повідомлено, що то зарядженє єсть постійне.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує, що з днем 26. мая с. р. отворено для руху особового і пакункового перестанок: „Тешитичі" на шляху зелїзничім: Противіце-Бохів, в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних в Пільзнї.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 7-ого червня 1901		платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .		592·—	602·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		354·—	364·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		533·—	544·—
Акциї гарбарні Рявів		—·—	150·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		400 —	410·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 4% корон		90·—	90·70
Банку гіпот. 5% преміов.		109·50	—·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%		98·—	98·70
$4^1/_2$% листи застав. Банку краев.		99·10	99·80
4% листи застав. Банку краев. .		92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		92·—	92·70
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.		93·—	93·70
„ „ 4% льос. в 56 літ.		91·—	91·70
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		96·—	96·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.		101·70	102·40
„ „ „ „ $4^1/_2$ %		98·70	99·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		92·—	92·70
Позичка краев. з 1873 по 6%		100 —	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		93·10	93·80
„ „ м. Львова 4% по 200К.		87·50	88·20
IV. Льоси.			
Міста Кракова		72·—	76·—
Міста Станиславова		—·—	—·—
Австр. черв. хреста	Курс віденский	49·25	50·25
Угорск. черв. хреста		25.20	26·20
Іт. черв. хрес. 25 фр.		23·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К.		58·—	61·—
Базиліка 10 К		16·30	17·30
Joszif 4 K.		7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр.		8·—	10·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·27	11·45
Рубель папировий		2·53	2·55
100 марок нїмецких		117·30	117·80
Доляр америк.		4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

старав ся укрити свою радість; — хтож то такий не дав Вам їх вислати? Офіцир чей був би забрав телеґрами.

— Я то знала — відозвала ся Міс Брюстер — і коли я сиділа в своїй компатї, щоби приготовити телеґрами до висилки, увійшла одна пасажирка сего корабля — Міс Льонґворт — до моєї кабіни і доти мене звідтам не випустила, доки аж не відплила лодка.

Капітан здивований подивив ся на ню.

— Моя поважана панно — сказав він — Ви тут виступаєте з дуже важкою жалобою. Міс Льонґворт їздила вже нераз на моїм кораблї і мушу сказати, що не знаю нїякої молодої дами котрої би поведенє було делїкатнїйше як панни Льонґворт.

— Добре делїкатне! — крикнула молода дама сердито. — Она заступила менї двері, так, що я не могла вийти. Ґузик від електричного дзвінка закрила рукою так, що я не могла задзвонити. Я кричала, щоби мене ратували, але мене нїхто не чув, бо пасажири верещали за відпливаючою лодкою.

— Ну, та за то не потребуєте на них гнївати ся, бо від судьби тої лодки зависить дуже богато, наша безпечність, всїх як тутки єсьмо. Коли лїпше подумаєте, то й самі зміркуєте, що хоч би й як Вас хтось обидив особисто, то се не значить нїчого супротив того страшного тягару, який тепер на менї спочиває і я хотів би дїйство, щоби пасажири дали менї тепер спокій зі своїми суперечками, аж ми видобудемо ся з нашого теперішнього положеня.

— Теперішнє положенє не має з тим нїякого дїла. Я подаю Вам до відомости лиш то, що стало ся, що одна із Ваших пасажирок увязнила мене в моїй каютї, і прошу Вас о сатисфакцию. Прецї на кораблї мусить бути так само якийсь закон, як і на сухій земли. Жадаю від Вас урядової сатисфакциї а коли менї єї відмовите, то відкличу ся ґазетою, котру репрезентую, до публичного мнїня, а тогди вже осягну моє право.

— Моя честна панно — відповів капітан спокійно, — Ви не повинні менї грозити. Я не привик до того, щоби хтось в той спосіб, як ось Ви, відзивав ся до мене. Щож по правдї хочете, щоби я зробив?

— Ви прецї повинні знати, що в такім случаю треба зробити. Я яко пасажирка сего корабля стою під опікою єго капітана, і длятого жадаю від тогож, щоби він приказав укарати ту особу, що мене скривдила.

— Отже Ви кажете, що тою особою була Міс Льонґворт?

— Так то она була.

— Мушу признати ся, що менї приходить ся трудно в то повірити. Чи можу спитати, що могло Міс Льонґворт спонукати до того вчинку, о котрий Ви єї обжаловуєте?

— То замотана істория. Хотїла мене насамперед підкупити, щоби я не висилала одного справозданя, а коли їй то не удало ся, то силою не допустила мене до того.

— Капітан став роздумувати о тім, що довідав ся.

— Чи маєте які докази на то? — спитав він.

— Докази! Нїби на що? Чи гадаєте, що я говорю неправду?

— Зовсім нї, але яко судия мушу мати докази.

— Не можу Вам їх поставити, бо не маю сьвідків. Коли би був хтось третий при тім, то може було би то не стало ся.

— Ну, коли так, то мусите й самі вже здогадати ся, що я не можу нїкого засуджувати лиш за то, що хтось скаже. Як би Міс Льонґворт заперечила тому, що Ви сказали, то Ви би знайшли ся в досить прикрім положеню; Вас можна би тогди о клевету позивати. Отже насамперед розважте собі добре цїлу справу один день, а коли ще будете тої самої гадки, то прийдїть завтра знов до мене. Але я би Вам радив, не говорити з нїким о сїй справі.

(Дальше буде).

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора цэрско-російского.

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криници з Самаританкою *Караччї'ого* величини 37½×63 цм. 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **Р. Хомицкого**, Львів, ул. Чарнецкого 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєтї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничнї.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)